

Professió de la setmana **Veterinari**

Perfil professional

Per exercir la professió de veterinari cal que la persona tingui vocació i aptituds i que li agradi la vida rural, ja que la majoria de llocs de treball relacionats amb aquesta activitat es troben a l'entorn agrícola i ramader. La persona ha d'estar disposada a desenvolupar la seva activitat en horaris poc habituals: festius, caps de setmana i torns de nit (sobretot si treballa en escorxadors). Per la qual cosa, és convenient que tingui vehicle propi i que estigui disposada a viatjar i a canviar de residència.

Formació Professional

Per a ser veterinari cal cursar estudis universitaris un cop s'hagi superat el BUP, el COU i les proves d'accés a la universitat. També hi poden accedir a la Facultat els majors de 25 anys que superin les proves corresponents. La nota mitja necessària per accedir a la carrera es situa al voltant dels 6,5 punts.

A Catalunya, la carrera de veterinari, que es fa en cinc cursos, es pot cursar a la Facultat de Veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona. Aquestes són algunes de les matèries obligatòries i optatives, que cal superar per aprovar la carrera: agronomia i economia agrària, anatomia, embriologia i histologia, biologia animal i vegetal, bioquímica, epidemiologia, física, fisiologia animal, immunologia, genètica, matemàtiques, microbiologia, parasitologia, química, cria i salut animal, malalties infeccioses, medicina i cirurgia clínica, nutrició animal, radiologia, toxicologia, etc.

Actualment, per trobar feina és gairebé indispensable cursar una especialització un cop acabada la carrera. Normalment, aquesta formació té una durada d'un a tres anys i algunes de les especialitats que existeixen s'han de cursar fora d'Espanya, principalment a França.

Com a coneixements complementaris, cal aprendre idiomes, preferentment anglès, ja que la bibliografia més actual es troba en aquesta llengua. La formació en informàtica, a nivell usuari, també és important ja que molts càlculs alimentaris, d'economia agrària, etc. es fan mitjançant programes informàtics.

A ser possible, cal fer tantes pràctiques com es pugui, dintre i fora de la facultat, ja que l'experiència és uns dels requisits més sol·licitats pels empresaris del sector.

Sortides professionals

El veterinari pot treballar en alguna de les grans àrees d'activitat pròpies de la seva professió. La primera d'elles és la **prevenció i la curació de les malalties dels animals**, que es pot fer al medi rural o a l'urbà, en aquest cas cal parlar d'animals domèstics (gossos, gats i determinats tipus d'ocells). La feina es du a terme en consultoris, clíniques i hospitals veterinaris.

La segona àrea és l'**augment de la producció dels animals en granges agrícoles** (vedells, vaques, ovelles, porcs, conills, gallines...), que consisteix en aplicar diferents tècniques per potenciar el creixement i la producció (llet, ous...) en un determinat termini de temps. Una tercera activitat que pot dur a terme el veterinari és la **inspecció sanitària** en escorxadors, carnisseries, peixateries, grans mercats, etc. per a la qual cosa cal ser funcionari. Una altra opció és treballar en la **protecció del medi ambient**, estudiant l'impacte de les explotacions agrícolaramaderes.

Tenint en compte aquestes opcions, el veterinari pot treballar pel seu compte, per compte d'altres (en granges, explotacions ramaderes, laboratoris d'alimentació animal, cooperatives, indústries càrnies...) o com a funcionari d'inspecció sanitària (sigui sanitat animal o control sanitari d'aliments) ■

Informació elaborada amb la col·laboració del Col·legi de Veterinaris de la Província de Barcelona, Av. República Argentina, 21-25, 08023 Barcelona Tel. 211 24 66 - 212 12 08

Jaume Roca i Torras
Doctor en veterinària i
coordinador del Col·legi de
Veterinaris de Barcelona

-És fàcil trobar feina de veterinari?

No. Malauradament en aquesta professió hi ha poca oferta de llocs de treball, en relació al gran nombre de veterinaris existent. En qualsevol cas, els homes tenen més possibilitats de trobar feina que les dones, sobretot si el seu pare o algun altre familiar ja es dedica a la veterinària, perquè li podran ensenyar com es fan les coses i l'ajudaran a agafar experiència, cosa que en aquesta professió es valora molt.

-Creu que els estudiants tenen una idea equivocada de la professió?

Alguns sí, perquè pensen que per ser veterinari només cal que t'agradin els gats i els gossos. Pensen que quan acabin la carrera muntaran un consultori i de seguida tindran clients i això no és així. La sortida laboral de les clíniques i les consultes veterinaris d'animals de companyia és molt limitada. Si realment es vol trobar feina s'ha d'anar al medi rural i treballar amb animals de granja i nous camps de la professió, etc.

-Què li recomanaria a una persona que vulgui ser veterinari?

Que parli amb veterinaris en actiu - si és possible- de diferents edats, perquè cadascun li parli de la seva experiència i la persona es pugui fer una idea dels avantatges i dels inconvenients que té la professió. D'aquesta manera podrà valorar si posseeix les qualitats suficients per a ser veterinari i si disposa dels recursos econòmics necessaris. Els estudis són llargs, per fer una especialització s'ha de viatjar, s'han d'aprendre idiomes...i no totes les famílies poden pagar aquesta formació ■

M.R.